Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

"MAN BØR TAGE KAMPEN OP"

(Andelsbevægelse og Bondesamfund)

Forsalg:
Ry Turistkontor,
Klostervej.

Spillested:
Svejstrup Østergaard,
Svejstrupvej 8

Spilledage:
Fredag d. 14-6 kl.19
Lørdag d. 15-6. kl. 14 og 19
Søndag d. 16-6 kl. 19
Mandag d.17-6 kl. 19

Pris:
Voksne 50 kr.
Børn 20 kr.

SØHØJLANDETS EGNSSPIL

Tale af historiker Claus Bjørn *

(Uddrag af)

Jubilæumstale fra historiker Claus Bjørn fra Københavns Universitet i anledning af Danske Andelsselskabers 100 års jubilæum.

Når man som historiker kaster blikket tilbage over de forløbne 100 år, så står det klart, at der har været og er større og mere magtfulde organisationer end Danske Andelsselskaber, De samvirkende danske Andelsselskaber og Andelsudvalget. Men der er meget får organisationer, der i det hundredeårige perspektiv har repræsenteret så bredt og så meget, som netop denne organisation.

Det begyndte med oprettelsen af Hjedding Andelsmejeri i 1882. Der har været andre steder, der gjorde krav på at være Danmarks- og dermed verdens – første andelsmejeri, men det var nu engang Hjedding, der blev efterlignet.
Andelssvineslagterierne kom i den næste bølge. Her skulle man kæmpe med en allerede etableret privat slagteribranche. Og her var fabriks- eller industripræget fra begyndelsen mere udtalt end i mejerierne, der frem til vor tid hørte hjemme i lokalsamfundet. Andelssvineslagterierne har nu i en årrække været afgjort største branche i dansk landbrugs andelsbevægelse, og det største danske andelssvineslagteri er en af de allerstørste enheder i verden.
Der fulgte Dansk Andels Ægeksport, grovvareforeningerne og efterhånden et netværk af indkøbs- og afsætningsforetagender. Men det var i Hjedding i 1882 og i Horsens i 1887, det begyndte. Her blev andelsformen prøvet og fundet brugbar i landbruget.

Det blev Anders Nielsen, Svejstrup Østergaard – så forvekslede man ham ikke med venstrepolitikeren af samme navn – der afgørende kom til at præge arbejdet i Andelsudvalget, formede Andelsbladet og i det hele taget talte på landbrugets og andelsbevægelsens vegne. Han var enestående som agitator. Ingen kunne som Anders Nielsen i tiden fra 1890'erne og frem til 1. Verdenskrig formidle sin egen energi og optimisme til sine standsfæller: "Vi kan - og vi vil – løse opgaverne selv", og han formåede også at få andre til at tro på, at det bedst lykkedes med ham i spidsen. Utrolig meget overkom han. Han stod i spidsen for en række af de store virksomheder, han redigeredeAndelsbladet gennem mere end et kvart århundrede, og ældre landmænd vil kunne huske

„Anders Nielsens Lommebog" – den i mange år mest udbredte kalender for landmænd. Anders Nielsen var også den, der formulerede andelsbevægelsens så at sige ikke-ideologi. Vi er blevet et andelsfolk, fordi det var økonomisk fordelagtigt, sagde han. Vi skal have de andelsvirksomheder, der er brug for, og ikke flere, skrev han. Den danske landmand skulle tage andelsformen i anvendelse, hvor han havde brug for at forsvare eller hævde sine økonomiske interesser. Andelsbevægelsen udsprang af den danske bondes kamp for frihed og ligestilling siden slutningen af 1700-tallet, og den skulle nu værge de mange tusinde, selvstændige bedrifter og selvstændige hjem på landet. Ingen anden har formået som Anders Nielsen i skrift eller især måske på en talerstol at formidle de holdninger og værdier, der bar den sejrende gårdmandsstand frem i årene efter systemskiftet i 1901.Det skulle blive Anders Nielsens skæbne, at 1920'ernes tilbageslag ramte ham på hans person. Den tillid, han havde kunnet bygge på i opgangstiderne, og som han indfriede til fulde, blev slidt op.

** Claus Bjørn skrev i 1993 biografien "Anders Nielsen Svejstrup Østergaard". Den har været os til stor gavn og glæde. Dertil har vi været i telefonisk forbindelse med Claus Bjørn for gode historier.*
Vi takker hermed for hjælp og inspiration.

Om årets spil på Svejstrup Østergård

Søhøjlandets Egnsspil har i de snart femten år, det har eksisteret, været vidt omkring i den egn og den historie, der er vores, og spillet mange forskellige steder i Ry kommune, men aldrig før i Dover sogn.
På Svejstrup Østergård i sognet boede nemlig en af de store høvdinge fra dansk andelsbevægelses pionértid. Om ham og om starten på denne bevægelse, der skulle komme til at sætte så stærkt et præg på det 20. århundredes Danmark, om livet i Svejstrup og på Svejstrup Østergård i århundredets første årtier handler årets egnsspil.
Anders Nielsen var født den 11. juni 1859 på Jægergården i Ry (nu Gl. Rye) som søn af gårdejer Niels Nielsen og hustru Maren Andersdatter. Faderen døde, da Anders kun var fire år, og moderen giftede sig igen, som skik jo var, for der skulle både en mand og en kone til at drive en gård. Moderen døde imidlertid også nogle år senere; da var Anders ti år gammel. Det må have været en lidt mærkelig situation for drengen at leve mellem de fremmede (stedfaderen giftede sig også igen), som havde overtaget fædrenegården. Der er nu intet, der tyder på, at Anders Nielsen har fået mindre end sin ret. Han understreger selv, at forholdet til stedfaderen og hans nye kone var godt, og han havde både hel- og halvsøskende og anden familie rundt omkring på egnen. Han havde også penge efter forældrene. Men måske har tabet af begge forældre, mens han endnu var barn, alligevel på en eller anden måde bidraget til, at Anders tidligt kom til at stå på egne ben.
Som tyveårig blev Anders Nielsen i 1879 landbrugskandidat ved Landbohøjskolen i København, i høj grad usædvanligt for en gårdmandssøn på den tid. Og efter nogle år som højskolelærer i Karise, hvor han traf sin Kirstine, overtog han i 1882 Svejstrup Østergård. Han var kun tre og tyve år og nygift.
De unge lagde stort ud. Både Anders og hans kone havde lært mejeribrug, og de indrettede deres eget mejeri på gården. De leverede smør til kunder i Skanderborg og opnåede samme priser som ellers kun herregårdssmør.

Men Svejstrup Østergård var ingen herregård, kun en almindelig, pænt stor bondegård, og Anders indså hurtigt, at hvis gårdmændene skulle stå sig, var det samarbejde, der skulle til.
Anders Nielsen var tidligt kommet ind i organisationsarbejde som formand for Skanderborg Landboforening allerede som 26-årig. (*jf. dyrskuescenen !).* Men hans banebrydende indsats i andelsbevægelsen tog først sin begyndelse en del år senere, i 1898, med stiftelsen af **Jydsk Andels Foderstofforretning**, hvis formand Anders Nielsen var i 27 år. Derefter gik det slag i slag: Formand for **Planteavlsudvalget i Jydske Landboforeninger** 1900-1909, formand for **Smørmærkeforeningen** (der stod bag lurmærket) 1900-1914, formand **for De danske Mejeriers Fællesindkøb og Maskinfabrik** 1901-1910, formand for **Dansk Andels Gødningsforretning** 1901-1918, formand for **Andelsudvalget** 1909-1927, for **Dansk Andels Cementfabrik** 1911-1925, for **De danske Mejeriers Fællesorganisation** 1912-1914, for **Den Danske Andelsbank** 1914-1924 (direktør 1914-1925) og som kronen på værket: Præsident for **Landbrugsrådet** 1919-1925. Han var redaktør af **Andelsbladet** fra dets grundlæggelse til sin død, og han udgav en meget populær **Lommebog for Landmænd**. Folketingsmand (for Venstre) var han også en kort periode i århundredets begyndelse.
Anders Nielsens indsats var vendt mod kapitalismen. Han taler uden omsvøb, når han f.eks. i sin begrundelse for, at andelsbevægelsen skal gå ind i cementproduktionen, karakteriserer det private monopol Cementringen som et kapitalistforetagende, der endog selv har dokumenteret sin skamløse brandskatning af befolkningen. Målet var at frigøre landbruget for kapitalens herredømme over dets afsætnings- og forsyningsvilkår; i andelsvirksomhederne fordeles udbyttet på de levende arbejdere (dvs. landmændene), i ringe og aktieselskaber på den døde kapital. Fællesforetagenderne var midlet.
Ikke mindst med engagementet i cementproduktion og bankvirksomhed var Anders Nielsen kommet meget langt væk fra sit udgangspunkt, både det landbrugsfaglige og det antikapitalistiske, og det bidrog til hans fald. Grundlaget for de to satsninger var næppe solidt nok, og begge virksomheder løb ind i problemer; banken gik endog konkurs. Anders Nielsen kom i modvind og i 1927 blev han væltet fra den sidste af sine tillidsposter. Det var sikkert medvirkende til hans død året efter, den 10. maj 1928.
Anders Nielsens mange gøremål betød, at han i lange perioder var fravæ

rende fra hjemmet og ikke kunne passe sin gård. Det gjorde i stedet hans kone, Kirstine Pedersen, der kom fra Kragsbjerggård i Havrebjerg nord for Slagelse. Hun var en personlighed i sig selv, bidragyder til Ugeskrift for Landbrug, formand for Svejstrup Foredragsforening. De fik en stribe børn; blandt deres børnebørn var den fra TV-serien „Spørg Århus" kendte læge Flemming Kissmeyer.
I årets egnsspil skal vi møde ikke bare Anders og Kirstine og deres børn, men en række farverige skikkelser fra Dover sogn: Proprietær cand.jur. C. Gowertz Jensen, Dovergård, og sognets præst, Anders Jensen, der yndede en høj snaps og franske fyndord udtalt på ravjydsk. Vi skal møde pigen Anne Marie, der fik øjet slået ud af en kohale under malkningen, uldkræmmeren, som et forførende og livgivende pust i dagligdagen, og mange andre.

Henrik Hedin

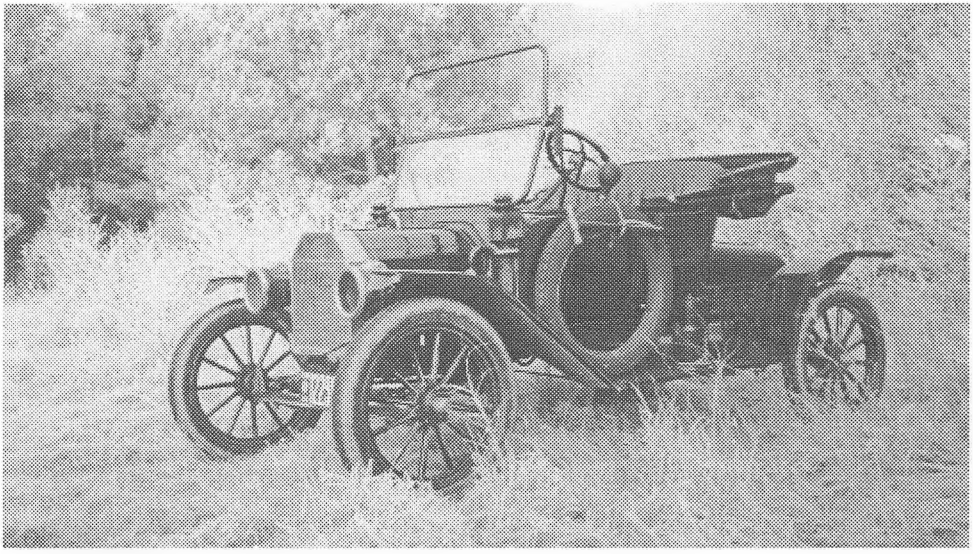

Bilen er en FORD T 1913. Ejer: Mogens Christensen, Sejs

Kvickly

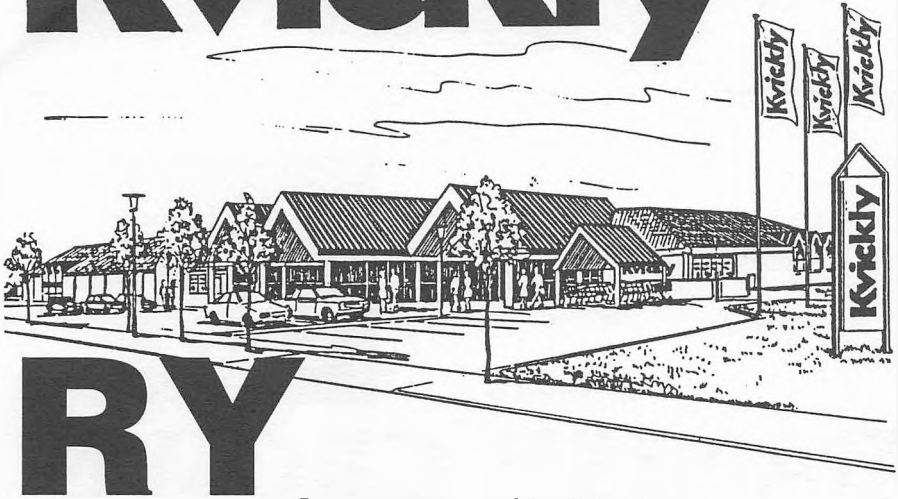

RY

Sponsoreret af Kvikly, Ry

Bilen er en FORD T 1913. Ejer: Mogens Christensen, Sejs

Medvirkende

Forfatter	**Henrik Stamer Hedin**
Instruktør	**Eva Bredmose Simonsen**
Anders Nielsen	**Bob Andersen**
Kirstine Nielsen	**Birgit Jokumsen**
Maren Andersdatter (Anders Nielsens mor)	**Ellen Moltesen**
Deres børn	**Peter, Mette, Aja, Kira**
Flemming Kissmeyer (barnebarn)	**Mikkel Raaby**
Magnus (karl på gården)	**Lars Rasmussen**
Kresten (karl på gården)	**Jørn Petersen**
Pelle (yngste karl)	**Mikkel Raaby**
Ingeborg (malkepige)	**Mathilde Duus**
Anne Marie (malkepige)	**Anne Maj Rasmussen**
Huslærer	**Marianne Skyum**
Børn i landsbyen	**Sofie, Birk, Emma, Andrea**
	Anne W. Louise, Sara, Anne D.
Fru Jensen (nabo)	**Jeanette Peitersen**
Snedkermester Jensen	**Knud Markvard Andersen**
Proprietær Gowertz, Dovergård	**Peter Grønne**
Pastor Jensen	**Per Duus**

DANISH CROWN

Medvirkende

Uldkræmmeren	Kim Peitersen
En læge	Jens Christian Madsen
En bonde	J. P. Aser
Blå gendarmer	Lars Peter Madsen, Kurt Hansen
Fotograf	Lars Peter Madsen
Landsbyskolelærer	Anne Dorthe Carlsen
To kvinder	Grethe Mortensen, Karen Bjørn
Lirekassedame	Line Tjørnhøj
Jysk hest	Holger Hedelund, Svejstrup
Belgisk hest	Klaus Jensen, Dover
Vogn med Hest	Leif Petersen, Glarbo
Ford T	Mogens Christensen, Sejs
Cykler	Ry Cykel og Knallert Service
Malkeko	Emil Weigelt, Dover
Rekvisitter m.m.	Lars Peter Madsen
Kostumer	Herdis Sommer Jakobsen, Ellen Moltesen
Musik	De Dover Spillemænd
	Lurblæserne
Program m.m.	Knud Markvard Andersen
Plakat	Kurt Hansen

DLF TRIFOLIUM
SEEDS & SCIENCE

Vejledning (eller manual om du vil !)

Af og til ser jeg min søn spille fodbold, og selv om det "kun" er på Rys serie 2-hold, går tingene såmænd stærkt nok til, at man ind imellem kan tage sig selv i lige at ønske sig en gentagelse i langsom gengivelse. Sådan også med vores spil: af og til sker der spring i tid og sted, som måske ikke alle er lige gennemskuelige. Derfor denne lille vejledning til at guide jer igennem i hvert fald nogle af springene i stykket:

Svejstrup Østergård 1925: den kontante, bastante Fru Jensen med sin umælende snedkermester på slæb præsenterer stykkets bærende figurer på S.Ø.'s gårdsplads. Anders Nielsen er i sit livs skumring.

Uden for tid og rum: Anders møder sin mor, som døde da han var 10 år.

Svejstrup Østergård 1882 og tiden derefter: den unge familie etablerer sig på gården.

I de følgende scener møder vi forskellige folk fra egnen og landsbyen. Proprietær Gowertz, som bliver A.N.'s politiske modstander; præsten, der ikke er som præster er flest, uldkræmmeren, som både gør lykke med sit tøj og sin optræden med historier fra det storpolitiske landskab. Men også børn og tjenestefolk.

Skanderborg 1885: ...og så er der dyrskue. Alle skal med; folk og fæ, men også tilskuerne må forlade deres pladser og gennes på plads af Estrups blå gendarmer.

I pausen kan der købes øl og vand og danses ti-øres dans på dyrskuepladsen!

Svejstrup Østergård fra ca. 1895: livet på gården fortsætter, mens A.N.'s mangfoldige gøremål og initiativer inden for den danske andelsbevægelse tager fart.

Nye tekniske elementer præsenteres, og menneskelivet på godt og ondt fortsætter.

Svejstrup Østergård 1925 : ringen sluttes.

Til sidst er det op til publikum at trække tråde op til vor egen tid.

GOD FORNØJELSE Knud Markvard Andersen

Ting fra tiden og tid og råd til at finde dem

- *med tak til dem der hjalp!*

Normalt er vi ikke kendt for at lave udstyrsstykker. Men de som så "Herrefolk og flygtninge" i 2000 husker formodentlig, at en ikke uvæsentlig del af oplevelsen fra det stykke var de mange ting og rekvisitter: en lastbil fra 30'erne, et tysk køretøj, en telefoncentral, en tidssvarende grammofon, en teknisk skole, et pigtrådshegn samt et antal uniformer. Plus alt det løse.
At stykket også i år faktisk bliver lidt af et udstyrsstykke, skylder vi akkurat lige som sidst ildsjælen **Lars Peter**, pensioneret pilot, men stadig med et dejligt overblik. Heste med og uden vogn og rytter, en ko, en Ford T, redskaber, gamle cykler, en lirekasse. Fra Høgdal til Horsens har han fartet rundt for at finde ting og sager.
Heldigvis har han tillige taget slæbet med at få finansieret det meget af det indsamlede gennem kontakt til lokale virksomheder. ***Kvickly*** har hjulpet med at betale køretøjerne. De får dog ikke deres logo på !
Pressalit har finansieret udgifterne til vores dyrehold.
Vi glæder os over, at vi stadig kan bede om og få støtte lokalt. Tak for hjælpen.
Det gælder også Arne Hansen på Høgdal, som beredvilligt har lånt ud af de gamle ting og redskaber.

Sidst, men ikke mindst, har vi traditionen tro fået økonomisk opbakning fra ***Ry Håndværker- og Borgerforening*** samt ***Ry Kommune.*** Det er vi taknemlige for.

Nye temaer – nye kontakter

I samme åndedrag skal vi ile med at fortælle, at vi *for første gang* har fået økonomisk opbakning uden for kommunen. Selvfølgelig havde vi en forhåbning om, at når vi nu lavede noget med tilknytning til det danske landbrug, men sådan har vi troet så ofte før .....
Nu ville skæbnen imidlertid, at en god bekendt af såvel Søhøjlandets Egnsspil som forskellige personer inden for både landbrug og andelsbevægelse, nemlig Hans Henrik Lund, direktør for Tholstrup Mejeri (og det selv om det

ikke er et andelsselskab !) og borger i Ry, tilbød sin hjælp til at formulere en slagkraftig ansøgning til **Danske Andelsselskaber**. I hvert fald modtog vi 11. april brev fra Andelsfonden med tilsagn om, at vi havde fået tildelt det ansøgte beløb. Det gav lige et sug i maven.
I **Andelsbladet** kunne man efterfølgende læse i Nr. 9, 2002: (.....). *Egnsspillet vil være et værdifuldt bidrag til at fremme forståelsen for den betydningsfulde position, andelsbevægelsen har opnået i dag, og derfor har Andelsforeningernes Humanitære og Kulturelle Fond (Andelsfonden) vedtaget at støtte det lokale initiativ med et tilskud på 18.000 kr.*
Og samtidig kom så den lille tvivl: Kan vi mon nu leve op til sådanne forventninger, og hvad nu hvis.
Men først og fremmest opfatter vi det som et skulderklap og en opmuntring til at give den "hele armen".
Siden hen er fulgt en stribe af positive tilsagn på de ansøgninger, som Karl Ole og Bente Jokumsen på Svejstrup Østergård har været behjælpelige med at sende til deres leverandører og forretningsforbindelser. Det drejer sig om :
Århusegnens Andel (foderstofvirksomhed)
Skanderborg Landboforening
Nordea Bank, Skanderborg Afdeling
DLF (Dansk Landbrugs Frøforsyning)
DLG (Dansk Landbrugs Grovvareselskab)
Danish Crown (Danmarks største slagterivirksomhed)

Endelig har **Mejeribrugets Eksportudvalg** givet fri bane til, at vi kan anvende Lurmærke-symbolet på vores billetter. Billetterne trykkes og sponsoreres også denne gang af bogtrykker **Ib Skytte, Ry.**
I samme ombæring skal vi ikke glemme at nævne **Kurt Hansen, Ry**, for hans bestræbelser på at skabe en plakat med såvel kunstnerisk nerve som godt blikfang. Jenny Larsen, der har hjulpet med musikarrangementet. Og EDC-mæglerne, som stillede deres digitalekamera til rådighed for os.
Så alt i alt har vi god grund til at være tak skyldig.
Forhåbentligt vil det alt sammen i sidste ende være medvirkende til, at mange mennesker kommer ud til Svejstrup Østergård, læser vores program og ser vores spil.
Det er vores håb, at vi med spillet kan være med til – på både fornøjelig og tankeigangsættende vis – at skabe et billede af en mand, hans tid og betyd

ning. Sådan at vores tilskuere, når de siden hen passerer hans mindesten, opsat vest for landsbyen Bjedstrup, får lyst til at stoppe op og dvæle ved den. Men også at skabe nogle associationer og referencer til vores dages fællesskaber og deres muligheder i det moderne samfund, - hvad enten det nu er ARLA eller Ry Biograf.

Et appendix

I forbindelse med Lurmærkets 100-års-jubilæum blev der – selvfølgelig ! - blæst i lur. Da vi hørte det, var det jo oplagt, at vi også skulle have nogen til at blæse i lur. Og *nogen* er i dette land **Lurendrejerlauget** fra Sønderjylland. De syntes heldigvis ligeledes, at det var en god ide, men da de kommer langvejs fra, er det endnu uvist hvor mange forestillinger, de kan være til stede til. Under alle omstændigheder er der skrevet et lille optrin omkring Anders Nielsens medvirken til indførelsen af Lurmærket, og forhåbentligt vil de fleste af tilskuerne så få den oplevelse med, som det vil være at høre ind til flere lurer gjalde rungende ud over gårdspladsen.

Knud Markvard Andersen

ULDKRÆMMERENS VISE

1. Go daw, godtfolk, sikke da et veje!.
Skuld I ha brug for nøj ulden kleje,
da kyv kuns hjer we en ærle mand.
Ja, de er kram, de æ vis og sand.

2. Omløveri æ no om dav
så møj en fuhl og fåle plav.
Å ham æ uldkræme æ en klør;
han hår en kjævver, som I ka hør.

3. Si hjer æ bouse te dæ, wo mue,
mæ bommesi å mæ ulden fue.
Æ di for smo, di ska nok blyv større.
Di stur di krymbe, nær di blyve tørre.

4. Kyv I kuns nøj å væ et forknøt;
mæ mæ da blyve I åller snøt.
Mi sage koste kuns en slik,
ja a æ billig mæ mi butik!

Der var ét, der var to, der var tre .....

Søhøjlandets Egnsspil blev stiftet i 1987, og året efter kunne vi præsentere vores første stykke om Ry Stationsbys udvikling efter at det første tog var ankommet 2. maj, 1871. Hen ad vejen er det blevet til 9 forestillinger med hver sit særpræg og historiske udgangspunkt. Til orientering og / eller erindring kommer her en kortfattet oversigt over de hidtidige stykker:

1988: ***"Da toget kom"*** (på Ry Mølles Fabrikker)
1989: ***"Søforklaringer ombord"*** (på båden "Turisten", Ry Bådhavn)
1990: ***"Hjem til Cara Insula"*** (om Øm Kloster, spillet i Ry Højskoles Have)
1991: ***"Man må sno sig"*** (om de sidste træsko og Rys første fagforening på Ry Mølle)
1992: ***"I lys og skygge"*** (om malere i Ry, spillet i Anna Klindts Have)
1994: ***"Kilden og galgen"*** (om glasmagere, godtfolk og faldne piger, ved Gl.Ry Mølle)
1996: ***"OPBRUD, et stenalderspil"*** (om mødet mellem jægere og bønder, ved Mossøs bredder)
1998: ***"Himmelbjergspillet"*** (om St. St. Blichers liv og Himmelbjergfesterne, på Himmelbjerget)
2000: ***"Herrefolk og flygtninge"*** (om Besættelsestiden i Ry og flygningelejren i Gl.Ry)
Hvis du vil læse mere, kan du købe vores *Jubilæumsskrift* i pausen. Pris 88 kr.

Igennem alle årene har **Henrik Hedin** forfattet teksten i et fornemt samspil mellem historiske kilder, dramatisk sans og de enkelte spilleres egne ideer og ønsker.
Arbejdet med at få manuskript, medvirkende og det autentiske spillested til at gå op i en højere enhed har i år ligget hos **Eva Bredmose Simonsen,** tidligere dramalærer på Ry Højskole, men stadig med teater i blodet. Eva har vist sig at være en tålmodig sjæl med en sjælden god sans for at finde et passende niveau for spillet – og hvornår der skal stilles hvilke krav til spillerne!
Tak til begge to for en engageret og tidskrævende indsats.
Hvert år har vi lagt væk på at finde det rigtige spillested, således at stedet i

sig selv er en del af publikums oplevelse. Det håber vi også bliver tilfældet denne gang.
I år har der imidlertid været den dimension, at der har skullet tages særlige hensyn. Forstået på den måde, at vi i år har fået mulighed for at spille om ikke i dagligstuen, så lige uden for, nemlig på gårdspladsen på Svejstrup Østergård.
Gården ejes af Karl Ole og Bente Jokumsen, som i efteråret, midt i almindelig travlhed og en drilsk høst, nok syntes, at det var lovligt uoverskueligt at skulle have et helt egnsspil til at rende rundt på gårdspladsen i dagevis ! Efter en del snak og overvejelser nåede de imidlertid frem til, at det på den anden side ville være forkert, hvis et stykke med Anders Nielsen som omdrejningspunkt *ikke* skulle spilles her på hans egen gårdplads. Det skal nævnes, at parret er levende optaget af, at der er *et historisk vingesus* over stedet. Det udmønter sig dels i en fin samling af artikler og historiske materialer om Anders Nielsen og hans familie, dels i en omhyggelig stræben efter at holde bygningerne omkring gårdspladsen i samme stil som for 100 år siden.
Vi har i skrivende stund lige været til de første prøver ude på pladsen. Det har været en fin fornemmelse at stå og gå på brostenene og se og høre de forskellige personer begynde at blive levende.

Aarhusegnens Andel
Silkeborgvej 25 · 8464 Galten

dlg Dansk Landbrugs Grovvareselskab

Nordea

SlægtsBiblioteket
1 6 7 6 0 7